

Informácie spod Rokoša

Ročník 11, číslo 2, apríl 2018, Informačno-zábavný občasník obce Nitrianske Sučany

Závan energie

Začnem slovom konečne.
Áno, konečne.

Prebúdza sa príroda, nádherné farby a predovšetkým návrat slnka nás všetkých vždy naplňajú radosťou zo života, ale zároveň pociťujeme po dlhej zime úbytok energie, čo sa často prejavuje jarnou únavou.

Zima sa už s nami rozlúčila a jar nám dopriala okolo nás sa prebúdajúci život. Preč je aj skoré stmievanie, ktoré nás unavovalo celú zimu. Terazšia stúpajúca teplota na nás blahodarné pôsobí a jar nám odkrýva svoje tajomstvá, ktoré spali zimným spánkom.

Každý deň si všimame okolo nás pučiace kvety a kríky, vracajúce sa vtáky, alebo už spomínané zmeny počasia. Človek až tak závidí vtákom, ktorí sa pozerajú z výšky na nás a s ľahkosťou krídel iba im vlastnou nám krúžia nad hlavami ako tajní pozorovatelia. Kto z nás nezatúžil aspoň jedným raz vzlietnuť a možno si splniť sen.

Ale ako sa spomína v jednom múdrom výroku: „Nikto nemôže vedieť, ako vysoko vyletí, pokiaľ on sám nerozprestrie krídla.“ Ja viem, že tento výrok je myslenný metaforicky, ale pravda je v tom, že človek, ktorý siahne na dno svojich možností, veľmi veľa dokáže. Ako ten pomyselný let.

Prežili sme jedny z najkrajších kresťanských sviatkov roka – Veľkú noc. Na chvíľku sme spomalili, trochu sme sa zastavili a pripravovali sme sa na ich pokojný priebeh. Rodina a priatelia mali opäť možnosť sa zísť a pri spoločnom stole si uctiť tradície tohto sviatku, vychutnať si dobroty, ktoré neodmysliteľne a nepochybne každá naša gazdinka s láskou pripravila.

Pevne verím, že nikto z nás si ničím nepokazil túto sviatočnú atmosféru, že ten pokoj a pohoda z týchto sviatkov, nadobudnutá energia s príchodom jari bude v nás pretrvávať čo najdlhšie a nasledujúce obdobia budú pre nás všetkých len tým pozitívnym a najlepším.

Pavol Caňo

Fašiangy, Turíce

Tento rok boli fašiangy výnimočné. Do sprievodu prišlo veľa ľudí, ktorí si dali záležať a vyzdobili sa do masiek. Mohli ste stretnúť rôznych gazdov a gazdinky v krojoch, postavičky z Mrázika, indiána, kostru, mníchov a mnišky, pána farára, väžňa, čerta, princeznú, upírku, kominára, Galov, ale aj členov Sučianskej kriminálnej agentúry. Masky získali z rôznych zdrojov: niektorí si ich kúpili, iní požičali, ale našli aj tí, ktorí si dali námahu a masky si sami vyrobili. Celú perepúť sprevádzal harmonikár Maťo.

Fašiangová partia u starostu aj počas sprievodu obcou.
Foto: Nikola Janeková.

Sprievod zobral akciu veľmi vážne a prešiel celú dedinu. Začali pri kultúrnom dome smerom na Chrastečky, potom do Koneca, navštívili aj domov dôchodcov, kde sa jeho obyvatelia naozaj úprimne potešili. Pokračovali na Háj, Záhumnie, na Hôrky a po ceste nadol nevynechali ani dom starostu.

Po krátkom oddychu doma pokračovali na fašiangovej zábave v kultúrnom dome, kde sa o program postarala aj FS Boršina s tradičným pochovávaním basy, pričom zábava pokračovala do skorých ranných hodín.

Lucia Mokrá, Nikola Janeková

Dušan Hanes – odišiel, ale jeho umenie zostalo

Dušan Hanes. Foto: Martin Navrátil.

Stretávala som ho často, ako išiel okolo nášho domu s ruksakom na chrbte. Niekedy so psíkom, inokedy sám. Ale vždy z neho sálal duševný pokoj a pohoda. Stretávala som ho na kultúrnych podujatiach, kde vystupoval s viacerými kultúrnymi zoskupeniami. Najčastejšie predvádzal svoje fujary a pišťalky v spoločnosti ľudových umelcov z Nitrianskych Sučian. Niekoľkokrát vystupoval aj s našou hudobnou skupinou Vega. Na každom jeho vystúpení, či už pri speve, alebo pri hre na fujaru, z neho vyžarovala radosť z hudby a radosť zo života. Svojím umením a zručnosťou robil dobré meno Nitrianskym Sučanom. Svedčia o tom viaceré televízne relácie a rozhovory, v ktorých Dušan Hanes účinkoval.

Mal rád spoločnosť ľudí, ktorých zaujímalo ľudové umenie, rád účinkoval na kultúrnych podujatiach nielen u nás, ale i po celom Slovensku. Na svojich fujaroch a pišťalkách rád zahúdol do ucha každému, kto o to stál. Tešilo ho, keď mohol poradiť a pomôcť pri výrobe fujár tým menej skúseným, alebo úplným začiatočníkom. S ničím nerobil tajnosti.

Dušana som poznala ako umelca a tvorcu krásnych fujár. Keď od nás náhle odišiel, uvedomila som si, že o jeho životnej púti mnoho neviem. Preto som poprosila jeho manželku – pani Libušku Hanesovú, ktorá mi prezradila viac o jeho živote.

Dušan Hanes bol rodákom z Hriňovej. Žil v dosť ťažkých podmienkach, lebo otec mu ešte ako dieťaťu zomrel a matka ho vychovávala spolu so šiestimi súrodencami sama. Od malička miloval Poľanu a okolité kopce. Bol s nimi spätý a nevedel si predstaviť život kdesi na rovine. Poľana a detvianska ľudová kultúra mu

učarovali na celý jeho život. V škole robil mame radosť a po skončení základnej školy išiel študovať do Banskej Štiavnice na Chemickú priemyslovku. Po jej absolvovaní išiel študovať na Vysokú školu chemicko-technologickú do Bratislavy, no po roku ju opustil. Lákala ho skôr hudba a hlavne výtvarné umenie. Zamestnal sa v CHZWP Nováky. Popri práci sa venoval hre na gitaru, kresleniu

a maľovaniu. V čase, keď mal nastúpiť na základnú vojenskú službu, sa rozhodol, že radšej podpíše 10 rokov práce v Nováckych uhľových baniach, aby mohol pokračovať vo svojich umeleckých ambíciách. Stále maľoval, hral na gitare a pokúšal sa dostať na Vysokú školu výtvarných umení. Prijímacie skúšky absolvoval viackrát, ale žiaľ, neprijali ho. Všetko sa zmenilo, keď sa v roku 1968 oženil s Libuškou, rodenou Prostrednou, z Nitrianskych Sučian. Narodili sa im dvaja synovia. To si vyžadovalo zarábať peniaze, starať sa o rodinu a jeho umelecké túžby išli do úzadia. S rodinou býval 40 rokov v Prievidzi v štvorizbovom byte, kde sa našlo miesto aj pre jeho dielničku. Robil v nej činnosti, ktoré ho tešili – napríklad robil modely lietadiel, modely historických lodí... Neskôr začal zdobiť fujary, ktoré vyrábala jeho kamarát. Popri týchto činnostiach vyštudoval Vysokú školu Banskú v Ostrave a už definitívne zakotvil v Bani Nováky, kde vykonával rôzne funkcie.

Synovia po absolvovaní vysokých škôl zostali pracovať a bývať v Prahe a Dušan s manželkou zostali sami v Prievidzi. Libuška túžila po návrate do rodnej dediny, a tak ju začali navštevovať čoraz častejšie. Hlavne vtedy, keď bolo treba postarať sa o starú a chorú matku. A tak s pomocou syna našli v Sučanoch starú chalupu,

ktorú kúpili a zrekonštruovali. Postupne sa z vikendovej chalupy stala chalupa na trvalé bývanie. Ako darček k 50. narodeninám dostal Dušan od svojich najbližších prvé vrtáky na vrtanie fujár. Bolo to pre neho veľké prekvapenie a zároveň i veľká radosť. A práve tento darček spôsobil, že Dušan vo svojej dielničke začal sám vyrábať fujary a pišťalky. V 53. rokoch išiel do dôchodku a venoval sa tejto záľube každú voľnú chvíľu. V dielni strávil až do konca svojho života viac času ako v byte alebo v dome.

Spomínam si, ako mi raz Dušan hovoril, že v dielni má takzvanú „tabuľu chvály“. Je na nej mapa sveta. Na viacerých dedinách, mestách, ale aj veľkomestách sa nachádza malá slovenská vlajka. Ňou sú označené miesta, kde sa nachádzajú Dušanove fujary alebo pišťalky. Verte mi, že ich je dosť. A preto si myslím, že môžeme bez obáv napísať: Dušan Hanes odišiel, ale zvuk jeho fujár a pišťaliek znel, znie a bude znieť nielen naprieč naším maľbným Slovenskom, ale i po celom svete.

Ďakujeme, Dušan.

Na základe podkladov pani Libušky Hanesovej spracovala Mária Luchavová.

Sučianske trió: Dušan Hanes, Ladislav Mokrý, Michal Nemček. Foto: Martin Navrátil.

5. apríla prišla do našej obce sloboda

Vďaka Vám, ktorí ste v danej chvíli odišli do hôr brániť rodné stráne.

Mnohí z Vás kruto zaplatili.

No pamiatka Vaša nikdy nezostarne.

V tomto roku uplynie 73 rokov od skončenia II. svetovej vojny a všetci sme vďační za to, že mier od jej skončenia v našej vlasti nepretržite trvá.

Naša obec bola oslobodená 5. apríla 1945. Za oslobodenie, okrem spojeneckých armád, vďačíme aj našim občanom, ktorí sa zo zbraňou v ruke alebo ako dobrovoľní pomocníci, najmä počas Slovenského národného povstania, zapojili do bojov alebo pomáhali materiálno pomocou.

V živote každého národa sú obdobia a udalosti, ktoré sa natrvalo vryjú do pamäte a zapíšu sa zlatými písmenami do jeho histórie. Boj za slobodu, svojbytnosť a národnú spravodlivosť od štúrovcov cez slávne Slovenské národné povstanie boli prelomové obdobia, ktoré žiaľ priniesli i nemalé obete.

V II. svetovej vojne zahynulo viac ako 50 miliónov ľudí, vznikli nespočetné tragédie občanov miest a obcí, národov, ba národností, ktoré sa možno i dodnes nezahojili. Nevylicili sa zranené srdcia mnohých, ktorých najbližší príbuzní sa do svojich domov viac nevrátili.

Preto v dňoch spomienok na dni oslobodenia je našou povinnosťou a úlohou, aby sme si pripomínali staršiu i novodobú históriu nášho národa a aby s ňou narastalo naše povedomie, osobitne u našich mladých občanov, k vlastenectvu, k národnej a štátnej hrdosti, k preberaniu myšlienok a odkazu tých, ktorí tvorili našu históriu.

Naša obec si ukončenie II. svetovej vojny každoročne pripomína s úctou a vďakou v slávne májové dni položením venca a pietnou spomienkou k pamätníku padlých v časti obce Majer.

V tieto dni sa pristavme aj na miestnom cintoríne a poďakujme všetkým padlým vojakom, ktorí sa slobody nedožili.

Jozef Klučák

Zo života sociálnej komisie

Členky komisie sociálnych vecí a rodiny dňa 16. januára 2018 navštívili najstaršiu občianku obce – pani Máriu Talianovú, ktorá 20. novembra 2017 oslávila krásne 96. narodeniny.

Spoločné stretnutie sa nieslo v príjemnej atmosfére. Pani Talianová si zaspomínala na svoju mladosť a pútavým rozprávaním nám priblížila svoj život. Porozprávala tiež o ťažkej práci na poli, starostlivosti o dobytok a prezradila nám aj recepty z bylín, ktoré pripravovala pre zvieratá, keď boli choré. Dozvedeli sme sa o dedinských zvykoch a tradíciách.

Pani Talianová žije spokojný život v rodinnom kruhu a je veľmi vďačná svojim deťom a ich rodinám, ktorí jej každodenne pomáhajú a s láskou sa o ňu starajú. S takou rodinnou súdržnosťou a obetavosťou sa v dnešnom uponáhľanom svete stretneme naozaj len málokedy.

Sľúbili sme si, že o rok sa opäť uvidíme a už teraz sa na spoločné stretnutie osobne veľmi teším.

Zuzana Javorková

Odber krvi s tombolou

Šiesty ročník Sučianskej kvapky krvi sa niesol v komornejšej atmosfére ako rekordný ročník predtým. Spôsobilá to vysoká chorobnosť pravidelných aj príležitostných darcov, čo potvrdil aj personál Národnej transfúznej služby, pretože sa im niektoré predošlé odbery úplne zrušili.

Náš odber bol však aj napriek chorobám nadpriemerný, mali sme takmer tridsať darcov. Ako vždy bolo pre nich pripravené občerstvenie, na ktoré sponzorsky prispela obec Nitrianske Sučany a Vladimír Šmýkal st. so svojou skvelou špeciálnou polievkou.

Tento ročník bol špeciálny v tom, že sme mali tombolu s tromi cenami, za ktoré ďakujeme Kúpeľom Bojnice, NUOVAC fitness centru a Masážam Nováky, pani Jakobovej. Ceny losoval starosta Pavol Caňo a boli odovzdané na mieste alebo po telefonicknej dohode.

Ďalší odber sa bude konať tradične v septembri, takže sa už teraz tešíme na vysokú účasť.

Lucia Mokrá

*Tanečná sála plná dobrých ľudí.
Foto: Lucia Mokrá.*

Kde bolo, tam bolo...

Za siedmimi horami, za siedmimi dolinami, kde sa voda sypala a piesok sa lial... Takto alebo podobne sa začínali rozprávky, pri ktorých ste v detstve zaspávali, keď vám ich mamičky, staré mamy rozprávali. Tak sme si s pani učiteľkami a starými rodičmi povedali, že oslávime tie najkrajšie knihy nášho detstva – rozprávky. Prečo? Kvôli dvom osobnostiam našej literatúry – k jednému sa viaže aj Mesiac kníh.

Matej Hrebenda sa narodil aj zomrel v marci. Hoci bol nevidiaci, natoľko miloval knihy, že sa mu stali osudom. Putoval po Slovensku a rozširovaním obľúbených kalendárov, šlabikárov, mluvníc, časopisov a kníh sa zaslúžil o to, že aj nevzdelaní a chudobní ľudia spoznávali knižnú kultúru a získavali prehľad o verejnom dianí.

Niet človeka na Slovensku, ktorý by sa nestretol s menom zberateľa, rozprávkaru, etnografa Pavla Dobšinského. 16. marca sme si pripomenuli 190. výročie jeho narodenia, preto som chcela osobnosť Pavla Dobšinského pripomenúť aj našim žiakom. Tak sa začala netradičná hodina literatúry v našej knižnici. Obklopení knihami rozprávok, ilustráciami a portrétmi spisovateľov sme si oprášili vedomosti z ľudových rozprávok. Najskôr bol vedomostný kvíz zostavený z rozprávkových postáv, hádaniek, potom deti priradzovali jednotlivé postavy k rozprávkam, nakoniec Natália Sányová porozprávala rozprávku Sol' nad zlato. Pre Filipka Krchňavého je bližší vesmír s jeho záhadami, preto o ňom s oduševnením hovoril. Takáto bola naša netradičná hodina literatúry, ktorou sme si pripomenuli dve významné osobnosti našej literatúry. So žiakmi som sa rozlúčila, aby nezabudli na motto Mateja Hrebendu: „Beda národu, ktorý nečíta!“ Na koniec netradičnej vyučovacej hodiny čakala deti sladká odmena, ktorú priniesol pán starosta. A aké boli dojmy účastníkov nášho podujatia?

Pani Milka Šimorková, bývalá riaditeľka materskej školy:

V čase, keď som pôsobila ako učiteľka aj riaditeľka školy, kniha znamenala veľmi veľa. Darček k narodeninám, vianočný darček, deti s knihou prišli do školy pochváliť sa, ukázať sa. Žiaľ, doba zmenila hodnoty a my sme to prijali. Deti sa pýšia s novým mobilom či tabletom. Samozrejme, že nie som proti tomu, ale netreba zabúdať, že je to kniha, ktorej máme byť vďační za mravné a morálne hodnoty.

Mgr. Terézia Kovalíčková, súčasná riaditeľka ZŠ s MŠ

Známy pedagóg J.A. Komenský povedal: „Nemilovať knihu znamená nemilovať múdrosť a nemilovať múdrosť znamená stávať sa hlupákom.“ Mesiac marec, ktorý práve plynie, máme už od školských čias v pamäti zapísaný ako mesiac knihy. Možno tento prívlastok už nevnímame tak intenzívne ako kedysi, keď bolo oveľa menej možností vzdelávania a získavania informácií ako dnes, no napriek tomu má literatúra zaiste v bežnom i študentskom živote svoje stále miesto. Zdrojom stretnutí s knihami odjakživa nie sú len knižkupectvá a vlastné domáce knižné zbierky, ale svoje nezastupiteľné miesto tu majú aj knižnice. Ja som nesmierne vďačná, že aj my v našej dedine máme hoci malú, ale zato útulnú knižnicu. O to radšej ju čitatelia navštevujú, keď ich tam čaká človek, ktorý knihy nadovšetko miluje. A tým človekom pani Mária Krčeková nesporne je. Stará sa nielen o knihy, ale aj o to, aby ich deťom priblížila. Tak sa stalo aj nedávno pri stretnutí so žiakmi základnej školy. Pripravila si pre nás hodinu literatúry. Niesla sa v duchu rozprávok, kde sme na chvíľu boli raz kráľi, potom princezné a napokon udatní hrdinovia. Nielen žiaci, ale aj my pedagógovia sme si odniesli veľmi pekný zážitok. Skrátka poviem Vám, cítili sme sa ako v rozprávke.

Pani Julianna Miháliková

Kniha je súčasť môjho života, k tomu viem aj moje vnúťatá. O tom, že sa moje úsilie zúročilo, sa presvedčím a poteším, keď prídu rodičia mojich vnúťat z rodičovskej schôdze a povedia, čo povedala pani učiteľka: „Poznať, že sa im venujete, majú dobrú slovnú zásobu.“

Mária Krčeková

Na jazýčku mali básničku

Aj my v materskej škole sa vieme naučiť krátke básničky a zarecitovať ich pred publikom. Dôkazom toho je recitačná súťaž najmenších, ktorá priniesla podmanivé výkony. Pani učiteľka, ktoré deti sprevádzali, mohli byť spokojné a pyšné na svoje detičky.

Mám básničku na jazýčku je názov súťaže v prednese poézie pre najmenších, ktorú vyhlásila materská škola v Nitrianskych Sučanoch tretí raz, prvý raz v spolupráci s miestnou knižnicou. Prednes väčšiny účastníkov bol strhujúci. Pre porotu pod vedením Mgr. Márie Krčekovej bolo rozhodovanie o víťazoch naozaj ťažké. Ukázalo sa, že deti v tomto veku nemajú ani najmenší problém s pamäťou. Odmeny a diplomy dostali všetky detičky spolu s pochvalným hodnotením, ktoré im utkvie v pamäti rovnako ako podaná ruka a knižný darček.

Takéto súťaže sú nesmierne dôležité. Aj informačná spoločnosť s inováciami, trhom, spektrom médií či neobmedzeným internetom potrebuje istotu, že zvládnutie materinského jazyka je samozrejme a jeho ovládanie by malo byť prirodzené žiaduce a dôležité.

Iveta Kalinayová

Hore: vedúca knižnice Mária Krčeková so šikovnými deťmi.

Dolu: škôlkari s diplomami za účasť s prednese.

Foto: ZŠ s MŠ Nitrianske Sučany.

Rozšírenie miestnej komunikácie

V nadväznosti na môj úvodný článok s príchodom jari a s jarným upratovaním súvisí príchod teplejšieho počasia, nová chuť sa pustiť do práce, niečo zveľadiť a hlavne niečo urobiť pre nás všetkých, pre našu bezpečnosť, pre rozvoj našej obce. Okrem iných aktivít, ktoré nás čakajú v tomto roku, mám na mysli rozšírenie miestnej komunikácie „Zatrubnenie potoka“ pod Hôrkami.

Píšem o tom preto, pretože po trojročnom vynaloženom úsilí od žiadosti cez územné konanie, následne vodoprávne konanie, súhlasné stanoviská Slovenského hydrometeorologického ústavu, Slovenského vodohospodárskeho podniku, zmluvou s Ministerstvom životného prostredia a mnohých iných dotknutých inštitúcií, no a k tomu nazbierať nie malé finančné prostriedky, sa nám podarilo získať stavebné povolenie, uskutočniť verejné obstarávanie a spolu s úspešným uchádzačom, spoločnosťou STAVIS PRIEVIDZA, sme pristúpili k realizácii tejto investičnej

a rozvoje akcie.

V tejto súvislosti vás chcem všetkých poprosiť počas realizácie o spoluprácu, pochopenie, ale hlavne o trpezlivosť pri samotnej realizácii. Budú to isto určité obmedzenia, ktoré chcú dávku pevnejších nervov, ale sme presvedčení o tom, že pre našich približne 200 občanov, ich rodinných príslušníkov, pre ich blízkych a návštevy to nebude zbytočné, pretože aj v prípade mimoriadnych udalostí je to jediná každodenná prístupová cesta, pod ktorou sú okrem iného uložené dôležité inžinierske siete.

Ešte raz, po včasnom oznámení v miestnom rozhlase a oboznámení vlastníkov dotknutých susedných nehnuteľností, skúsme spoločne veci tolerovať a spoločne veriť, že tak, ako bude táto investičná akcia prínosom pre nás všetkých, bude prínosom aj pre všetkých, ktorí našu obec Nitrianske Sučany navštívia ako obec kultúrnu, tak aj bezpečnú.

Ďakujem.

Pavol Caňo

Zhodnotenie rozpočtového hospodárenia za rok 2017

Jednou z významných povinností obce je zbilancovať výsledky svojho hospodárenia za uplynulý rok a informovať o nich poslancov obecného zastupiteľstva aj širokú verejnosť. Rozpočtové hospodárenie za rok 2017 bolo zhodnotené na zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 13. marca 2018. Hospodárenie obce sa v uplynulom roku riadilo rozpočtom obce, ktorý bol schválený dňa 12.12.2016 uznesením č. 52/2016, ako aj nutnými úpravami v priebehu roku 2017.

V roku 2017 sme dosiahli celkové príjmy vo výške 793 396,93 €, čo predstavuje plnenie rozpočtu na 100,01 %.

V rámci bežných príjmov je pre každú obec najvýznamnejšou časťou z podielu daní, ktorá je poskytovaná zo štátneho rozpočtu. Oproti roku 2016 bola táto čiastka vyššia o 42 583,81 € a predstavovala sumu 342 628,37 €, čo malo pozitívny vplyv na riešenie investičných zámerov obce.

Spolu s miestnymi daňami (z nehnuteľností, za psa, za komunálny odpad,...) dosiahla obec bežné daňové príjmy vo výške 394 125,79 €.

Príjmy bežné nedaňové obec získala v najväčšej miere z prenájmu svojho majetku a z poplatkov. Tieto boli vo výške 22 962,54 €.

Bežné granty a transfery, ktoré slúžia na činnosť preneseného výkonu štátnej správy, ako je podpora nezamestnanosti, školstvo, matrika, evidencia obyvateľov, starostlivosť o vojnové hroby a i., boli poukázané v celkovej výške 189 873,73 €. Okrem pravidelných transferov v rámci uvedeného

oddielu je nutné spomenúť dotáciu na odvodnenie budovy školy a opravu telocvične vo výške 61 180 €, dotáciu na technické vybavenie dobrovoľného hasičského zboru vo výške 3 000 €, na kultúrnu činnosť (Otváranie studničiek 2. ročník) a na výsadbu zelene v obci celkom 3 450 €.

V roku 2017 obec disponovala kapitálovými príjmami vo výške 105 172 €, ktoré získala v najväčšej miere z dotácie určenej na zateplenie budovy základnej školy (60 000 €), z dotácie na vypracovanie územnoplánovacej dokumentácie (3 760 €), ako aj z odpredaja pozemkov občanom obce (41 412 €).

Príjmové finančné operácie v celkovej výške 74 747,59 € pozostávali zo zostatku finančných prostriedkov obce z predchádzajúceho roka.

Rozpočtová organizácia ZŠ s MŠ mala vlastné príjmy vo výške 6 515,28 €.

Výdavková časť rozpočtu bola plnená na 96,34 %, čo v absolútnom vyjadrení predstavuje čiastku 635 276,59 €. Bežné výdavky, určené na zabezpečenie každodenného fungovania obce, predstavovali čiastku 314 131,24 €

Kapitálové výdavky vynaložené v celkovej výške 137 417,22 € boli určené na zhodnotenie majetku obce.

Z poskytnutej účelovej dotácie (60 000 €) bolo zrealizované zateplenie budovy základnej školy s následnou novou fasádou, čo prispieva k úspore energií, ale v neposlednom rade aj ku skrášleniu areálu školy i celej obce. V roku 2017 obec odkúpi-

la od SAD Prievidza budovu bývalej garáže spolu s pozemkom (15 000 €) a požiadala o preklasifikovanie budovy na hasičskú zbrojnicu, čím sa získa priestor na techniku a celkovú činnosť dobrovoľných hasičov v našej obci, ako aj možnosť získania dotácie na rekonštrukciu budovy v budúcom roku. V rámci kapitálových výdavkov bola tiež zhodnotená stavba IBV Chrasťečky, vypracovaná územnoplánovacia dokumentácia (zmeny a doplnky) a zrealizovaný závlahový systém trávnik na futbalovom ihrisku.

Výdavkové finančné operácie predstavovali odvod poplatkov do štátnej pokladnice za služby IOM (listy vlastníctva, výpisy z obchodného registra, z registra trestov a i.) vo výške 12 €.

Výdavky na prenesené a originálne kompetencie v školstve predstavovali sumu 183 716,13 € a ich účelové určenie bolo zúčtované právnym subjektom Základná škola s materskou školou Fraňa Madvu, Nitrianske Sučany č. 352.

V uplynulom roku obec uhradila všetky bežné záväzky evidované k 31.12.2017, svoje zábery realizovala bez úveru, z vlastných a dotačných zdrojov.

Prebytok hospodárenia za rok 2017 bude použitý na plánované investičné akcie, z ktorých prioritné sú: rozšírenie miestnej komunikácie pod Hôrkami, oprava chodníka smerom von z obce a vybudovanie a opravy miestnych komunikácií v odľahlejších častiach obce.

Elena Ivanovová

Ako si vedieť pomôcť v neočakávaných prípadoch - krátky návod

Chvalabohu, tento rok nás zima nepotrápila tak, ako tomu bolo v minulom roku, čo sa týka extrémnych mínusových teplôt a snehovej nádielky. No nie len mráz a zrážková činnosť, či už v snehovej alebo dažďovej podobe sú vždy tým, čo nám naruší, skomplikuje náš každodenný život.

Áno, žijeme v 21. storočí, no nie vždy my, obyčajní ľudia, hlavne keď v správach vidíme, čo sa deje vo svete, vidíme, aká je príroda nevyspytateľná, dokážeme zabezpečiť, aby základné životné potreby, energie, služby, za ktoré si platíme, boli so stopercentnou zárukou.

Vieme, o čom hovoríme – nikdy nevieme, kedy sa nám alebo našim blízkym náhle zhorší zdravotný stav, alebo niekto bude potrebovať akútnu pomoc; kde vodovodné potrubie, ktoré v našej dedine budovali ešte naši otcovia a starí otcovia, povolí. Nikdy nevieme, kedy si napríklad extrémnejšie počasie vyžiada výpadok elektrickej energie a je tu ešte mnoho ďalších možných nepredvídateľných udalostí, prekážok a faktorov, ktoré sa dotýkajú nášho každodenného života. A tieto spomínané udalosti my nemôžeme ovplyvniť.

Keďže takéto veci sa, chvalabohu, nie bežne stávajú, ale predsa sa s nimi stretávame, ja a zamestnanci Obecného úradu sme vždy nápomocní veci urýchliť, aby sa im pomohlo, aby sa poruchy odstránili a robiť všetko preto, aby veci fungovali, no napriek tomu si myslíme, že je dôležité vedieť hneď, čo robiť a poznať dôležité telefónne čísla, na ktoré v prípade akejkoľvek potreby volať.

112	Linka tiesňového volania
150	Hasiči
155	Rýchla zdravotná pomoc
158	Polícia
159	Mestská polícia
18 155	Letecká záchranná služba
154	Cestná záchranná služba
18 128, 18 154	Havarijná a núdzová služba pre motoristov
0800 111 567	Poruchy - elektrina
0850 232 405	Mimoriadne udalosti - elektrina
0916 111 311	Poruchy - voda
0850 111 727	Poruchy - plyn
0850 111 321	Linka pomoci obetiam násillia
0800 112 112	Detská linka záchrany
16 187	Sloboda zvierat
046/ 5156 322	Okresný úrad Prievidza
046/ 5490 189, 0917 814 372	Obecný úrad Nitrianske Sučany
0908 769 094, 0948 248 900	Dobrovoľný hasičský zbor Nitrianske Sučany
	Pavol Caňo

Pripravujeme

30.4. - Stavanie mája pred kultúrnym domom

1.5 - Tradičný výstup na Rokoš s občerstvením na Hrabovej lúke

26.5. - 3. ročník - „Otváranie studničiek“ - Obnova dávnych tradícií. Hlavným hosťom programu bude Detský folklórny súbor Kornička z Trenčína.

23.6.- Súťaž vo varení gulášu na školskom dvore. Hosťom bude hudobná skupina Gladiator.

Srdečne Vás na všetky akcie pozývame!

Presné časy a podrobnosti o každej akcii budú včas vyhlásené obecným rozhlasom a zverejnené na webovej stránke obce.

Blahoželáme jubilantom

65 rokov

Anton Masaryk
Róbert Mikláš
Olga Javorková

Manželstvo uzavreli

Ing. Pavol Caňo
a Ing. Lenka Mydliarová

70 rokov

Vladimír Nemček
Helena Caňová
Vladimír Javorka

Vladimír Šmýkal
a Jana Forgačová

Narodenie

Diana Ondrejkočičová
Laura Ondrejkočičová

75 rokov

Anton Pinka
Anna Škrabalová
Viera Javorková

Spomíname

Ján Šmýkal
Jozef Chalmoviansky
Ing. Dušan Hanes

80 rokov

Helena Tunová
Anna Caňová

85 rokov

Jozef Kiaba

Spracovala:

Vlasta Sladkayová

Informácie spod Rokoša, Informačno-zábavný občasník obce Nitrianske Sučany.

Vydáva: Obecný úrad Nitrianske Sučany 242, 972 21, IČO: 00318353, tel: 046/5490189, mail: obec@nitrianskesucany.sk.
Redakčná rada: PhDr. Lucia Mokrá, Mgr. Michal Caňo, PhDr. Pavol Caňo, Vladimír Cvopa, Ing. Elena Ivanovová, Jozef Klučák, Mária Miklašová, Mgr. Zuzana Miklašová, Mgr. Vlasta Sladkayová.

Registrované Ministerstvom kultúry SR dňa 2. 12. 2008 pod registračným číslom EV 2447/08.

Pridelené ISSN 1338-8150 Univerzitnou knižnicou v Bratislave dňa 25. 7. 2012.